

РЕШЕНИЕ

№ 139

гр. София, 29.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 9-ТИ ТЪРГОВСКИ, в публично заседание на двадесет и първи февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Светла Станимирова

Членове: Рени Ковачка
Васил Василев

при участието на секретаря Таня Ж. Петрова Вълчева
като разгледа докладваното от Рени Ковачка Въззивно търговско дело № 20231001001027 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по въззивна жалба вх.№ 102119/06.11.2023год. подадена от Национална агенция за приходите срещу Решение № 1203/13.10.2023год. , постановено по т.д.№ 868/2023год. на СГС с което е отхвърлен предявеният от Национална агенция за приходите /НАП/ срещу „Агрохолд България“ ЕООД в несъстоятелност положителен установителен иск с правно основание чл.694, ал.2 ,т.1 от ТЗ - за установяване поредност на удовлетворяване по чл.722, ал.1 ,т.1 от ТЗ на публични вземания , включени в одобрен от съда по несъстоятелността списък на приетите вземания , предявени в срока по чл.685, ал.1 от ТЗ в общ размер от 121 829.25лева, от които 52 633.76лева - главници и 69 195.49лева-лихви, начислени до 28.11.2022год., поради вписан в ЦРОЗ заповор върху вземане на несъстоятелния длъжник от трето лице, наложен от публичния изпълнител с постановление за налагане на обезпечителни мерки от 10.08.2017год. по изпълнително дело № 22150026330/2015год.

В жалбата се поддържа неправилност на обжалваното решение. Твърди се , че неправилно че наложената по реда на ДЖПК обезпечителна марка –заповор върху вземане от трето лице , независимо че е вписан в Централния регистър на особените залози, не дава право на предпочитително удовлетворяване по смисъла на чл.722, ал.1 ,т.1 от ТЗ, тъй като разпоредбата подлежи на корективно тълкуване. Неправилно било и виждането на съда че разпоредбата на чл.722, ал.1 от ТЗ под обезпечен кредитор следвало да се разбира само този кредитор ,в чиято полза има наложени обезпечения –ипотека или залог, но не и вписана В ЦРОЗ обезпечителна мярка. За опровергаване на направения извод се излагат доводи за това ,че разпоредбата на чл.722, ал.1 , т.1 от ТЗ включва освен договорените между длъжника и кредитора обезпечение / залог и ипотека/ и наложените в хода на принудителното изпълнение обезпечителни мерки /заповор върху имуществото по чл.4 от ЗОЗ/,които са вписани в Централния регистър на особените залози. Счита се , че волята на законодателя е да създаде привилегия за кредитор, чието вземане е обезпечено със заповори , вписани по реда на ЗОЗ, който да се удовлетвори предпочитително при разпределение на сумите, получени при реализация на имуществото, върху което са наложени обезпечителните мерки. Не се споделя приетото в теорията и в съдебната практика виждане ,че вписаните в ЦРОЗ

по реда на ЗОЗ запови не осигуряват на НАП привилегировано положение , която позиция се аргументира с необходимостта от защита на обществения интерес в производството по несъстоятелност. В тази връзка нормата на чл.722, ал.1 ,т.1 от ТЗ се определя като част от законодателните правила,съставени в защита на обществения интерес и фиска в производството по несъстоятелност.

По изложените съображения се прави искане за отмяна на обжалваното решение и постановяване на ново ,с което предявеният иск да бъде уважен.При уважаване на въззивната жалба се прави искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение за двете съдебни инстанции.

Въззиваемото дружество- „ Агрохолд България“ ЕООД не изразява становище по въззивната жалба.

Синдикът на „ Агрохолд България“ ЕООД е депозирал писмен отговор , в който излага доводи за неоснователност на въззивната жалба и прави искане за потвърждаване на обжалваното решение като правилно и обосновано. Поддържа и обосновава становище ,че вписаният по реда на ЗОЗ запов не учредява никаква привилегия на кредитора в производството по несъстоятелност. Цитира и съдебна практика , постановена в сочения от него смисъл.

По делото се установява следното :

Пред СГС е предявен иск от Национална агенция за приходите за установяване поредност на удовлетворяване по чл.722, ал.1, т.1 от ТЗ на публични вземания № 24-28- 419/13 37 от 07.12.2022год. / публични вземания в общ размер на 121 829.25 лева, от които 52 633.76 лева главници и 69 195.40 лева лихви, начислени до 28.11.2022год./, включени в одобрен от съда по несъстоятелността списък на приети вземания на кредитори на „ Агрохолд България“ ЕООД, предявени в срока по чл.685, ал.1 от ТЗ като обезпечени със запов, наложен с постановление за налагане на обезпечителни мерки по изх.№ С170022-022-0045029/10.08.2017год., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП. В исковата молба е твърдяно , че „ Агрохолд България“ ЕООД е в открито производство по несъстоятелност , че в обявен от синдика списък на приети вземания на кредитори на дружеството са включени публични вземания на НАП в общ размер на 121 829.25 лева, от които 52 633.76 лева главници и 69 195.49 лихви, начислени до 28.11.2022год. и че възражението на НАП по чл. 690 от ТЗ тези вземания да бъдат включени с поредност на удовлетворяване по чл.722, ал.1, т.1 от ТЗ било оставено без уважение от съда по несъстоятелността. Сочи се, че това наложило предявяване на иска по чл. 694 от ТЗ и че освен допустим, същият бил и основателен. Твърдяно е , че предявените и приети от синдика публични вземания са от категорията на обезпечените по реда на ДОПК и като такива имали предвидената в чл.722, ал.1, т.1 от ТЗ привилегия на удовлетворяване. Посочено е , че за обезпечаване събирането на част от публичните вземания били наложени обезпечителни мерки от публичния изпълнител - запов върху вземане на трето лице и заповът бил вписан в централния регистър на особените залози под № 2020101902184. Твърдяно е , че така вписания запов дава право съгласно чл.722, ал.1 ,т.1 от ТЗ дава право на кредитора, в случая НАП, на предпочитително удовлетворяване при разпределение на суми, получени при реализация на обезпеченото имущество.

Предявеният иск е оспорен като неоснователен от Синдика на „Агрохорд България „ ЕООД в несъстоятелност- Е. Т.. В подадения писмен отговор се поддържа и се излагат доводи за това , че вписването на запов по реда на ЗОЗ не учредява привилегия на кредитора в производството по несъстоятелност, респ. такава за предпочитително удовлетворяване на публичните вземания. Позовава се и на съдебна практика, в която е възприето това виждане.

Няма изразено становище по предявения иск от несъстоятелният търговец- „ Агрохолд България“ ЕООД .

Така предявеният иск е отхвърлен с обжалваното в настоящото производство решение. За да се отхвърли иска първоинстанционният съд е приел , че не е доказано по делото процесните публични вземания да са обезпечени с наложения от публичния изпълнител запов, който е вписан в ЦРОЗ по реда на ЗОЗ, поради което не се ползват със специалната привилегия по чл. 722, ал.1, т.1 от ТЗ, а подлежат на удовлетворяване с ред по чл. 722, ал.1 , т.6 от ТЗ. Отделно от това е приел, че вписаният по реда на ЗОЗ запов върху имуществото на длъжника, наложен за обезпечаване изпълнението на възникнали в негова тежест публични задължения, не дава право на предпочитително удовлетворяване на тези вземания с ред по чл.722, ал.1 , т.1 от ТЗ в открито по отношение на длъжника производство по несъстоятелност. Този свой извод първоинстанционния

съд е направил в следствие на осъществено от него корективно тълкуване на чл.722, ал.1 ,т.1 от ТЗ, в частта , предвиждаща привилегия при удовлетворяване на вземанията, обезпечени със заповор или възбрана,вписани по реда на ЗОЗ, необходимостта от което е обосновал с несъответствието на нормата на чл.722, ал.1 ,т.1 от ТЗ с разпоредбите на чл. 451-чл.453 от ГПК и чл.12, ал.2 от ЗОЗ, както и с нормата на чл.724 от ТЗ.

При извършената служебна проверка по реда на чл.269 от ГПК Апелативен съд-София, в настоящият си състав, намира атакуваното първоинстанционно решение за валидно и допустимо. Относно законосъобразността му по същество на спора, следва да се извърши преценка в рамките на наведените с въззивната жалба доводи, при което намира следното от фактическа и правна страна:

От фактическа страна:

С Решение № 1248/09.11.2022год., постановено по т.дело № 39/2012год. по описа на СГС е открито производство по несъстоятелност по отношение на „ Агрохолд България“ ЕООД .

В срока по чл.685, ал.1 от ТЗ и с молба изх.№ М-24-28-417/13 137 от 07.12.2022год. са предявени от НАП в производството по несъстоятелност публични вземания против длъжника „ Агрохолд България“ ЕООД в общ размер на 150 232.94лева, от които 73 563.93 лева главници и 76 669.01лева лихви, начислени към 28.11.2022год. от които както следва : 127 425.48 лева за данъци и такси/61 535.19 лева главници и 65 890.29лева за лихви 993 449.93 лева , 20 807.46лева, от които 10 028.74 лева главници и 10 778.72лева за лихви-публични вземания за задължителни осигуровки и 2000лева- публични вземания за имуществени санкции. В молбата е посочено ,че за обезпечаване вземанията на държавата срещу дружеството с Постановление за налагане на обезпечителни мерки изх.№ С1700022-022-0045029/10.08.2017год. на публичен изпълнител при ТД на НАП е наложен заповор върху вземане от трето задължено лице и заповорът е вписан в ЦРОЗ под № 2020101902184.Вземанията са предявени с искане да бъдат включени в списъка на приетите вземания с поредност на удовлетворяване по чл.722, ал.1 ,т.1 от ТЗ.

Така предявените вземания са включени в списъка на приетите вземания на кредитори на „ Агрохолд България „ ЕООД с поредност на удовлетворяване по чл.722, ал.1 ,т.6 и т.9 от ТЗ.

Срещу така изготвения списък ,в частта му относно приетата от синдика поредност на удовлетворяване на предявените вземания, е подадено възражение от НАП по чл.692, ал.1 от ТЗ , което е оставено без уважение с Определение № 1260/13.04.2023год., постановено по т.д.№ 39/2022год.

По делото са представени ревизионни актове , декларации образец 6-данни за дължими вноски и данък по чл.42.

Представено е Постановление за налагане на обезпечителни мерки по изпълнително дело № 22150026330/2015год. ,с което на основание чл.200 от ДОПК и чл.202, ал.2 във вр. с чл. 195, ал.1-3 от ДОПК е наложен заповор върху вземане от трето задължено лице Титан Агро България ЕООД за сумата от 53185лева.В постановлението е посочено , че заповорът се налага за обезпечаване събираемостта на установеното и изискуемо публично вземане по изпълнително дело № 22150026330/2015 год. в размер на 118 018.89 лева, в това число лихва в размер на 37 137.56 лева и главници в размер на 80 881.33 лева.

По делото е представено удостоверение № 1553743/17.11.2022год. на ЦРОЗ за вписване на заповор върху имущество по чл.4 с приложен опис на заповорираното имущество, както и справка за обезпечените публични вземания / лист 10 и 11 от делото / .

При така установената релевантна за спора фактическа обстановка, настоящият съдебен състав намира, че предявеният от Национална агенция за приходите установителен иск по чл.694, ал.2 ,т.1 от ТЗ правилно е отхвърлен с обжалваното в настоящото производство решение. За да отхвърли иска, първоинстанционният съд е изложил обстойни мотиви за неговата неоснователност, които въззивната инстанция напълно споделя и към които препраща на основание чл.272 от ГПК.

В допълнение и във връзка с оплакванията в жалбата следва да се посочи следното:

Основният мотив на първоинстанционния съд за да отхвърли предявеният иск е , че не е установено по делото публичните вземания , предявени от НАП да са именно тези, които са обезпечени със заповор, вписан в ЦРОЗ по ЗОЗ. Така направения извод на първоинстанционния съд

напълно кореспондира със събраните по делото доказателства. От тях се установява, че предявените от НАП в производството по несъстоятелност на „Агрохолд България“ ЕООД публични вземания са в общ размер на 150 232.94 лева, а сочените като обезпечени от НАП, съгласно представен списък / стр.10 и 11 от делото / са в размер на 121 829.25 лева. С постановлението на публичния изпълнител е наложен обезпечителен заповест по реда на ДОПК по изп.дело № 22150026330/2015год. за обезпечаване събирането на публични вземания в общ размер на 118 018.89 лева. Настоящият съдебен състав намира, че от данните в постановлението на публичния изпълнител и при липса на други доказателства / напр. за предмета на изп.дело № 22150026330/2015год/, не може да се направи категоричен извод, че предявените от НАП публични вземания, в частност посочените такива в справката на НАП /лист. 10 и 11 от делото /, като част от предявените, са тези, обезпечени с наложения заповест по ДОПК.

Изложеното по-горе е достатъчно за да се приеме, че събраните в първоинстанционното производство доказателства не подкрепят твърдението на ищеца, че процесните публични вземания са обезпечени с наложения от публичния изпълнител по реда на ДОПК и вписан в ЦРОЗ заповест, на което твърдение ищецът основава правото си на предпочитително удовлетворяване на процесните вземания по реда на чл.722, ал.1, т.1 от ТЗ.

Първоинстанционният съд е направил извод за неоснователност на исковата претенция и в хипотеза, в която се приема, че процесните публични вземания са обезпечени по реда на ДОПК със заповест, вписан в ЦРОЗ. Приел е, че вписания по реда на ЦРОЗ заповест върху имущество на длъжника, наложен за обезпечаване на изпълнението на възникнали в негова тежест публични задължения, не дава право на предпочитително удовлетворяване на тези вземания с ред по чл.722, ал.1, т.1 от ТЗ в откритото по отношение на длъжника производство по несъстоятелност. Този извод съдът е направил след като е извършил корективно тълкуване на нормата на чл.722, ал.1, т.1 от ТЗ в частта, предвиждаща привилегия при удовлетворяване на вземанията, обезпечени със заповест или възбрана, вписани по реда на ЦРОЗ. Въззивникът счита, че нормата на чл. чл.722, ал.1, т.1 от ТЗ е императивна и не подлежи на корективно тълкуване, съответно направеният въз основа на извършеното от първоинстанционния съд корективно тълкуване на нормата на чл. 722, чл.1, т.1 от ТЗ извод е неправилен. Във връзка с наличието на основание за извършване на корективно тълкуване на нормата на чл. 722, ал.1, т.1 от ТЗ е налице трайноустановена практика на ВКС/Определение № 228/18.04.2022год. по т.д.№ 1241/2021год. на ВКС, Определение № 50091/13.02.2023год. по т.д.№ 1462:2021год. на ВКС и др./, в съответствие с която се е произнесъл първоинстанционният съд. В нея е прието, че разпоредбата на чл.722, ал.1, т.1 от ТЗ подлежи на корективно тълкуване в частта, предвиждаща привилегия при удовлетворяване на вземанията, обезпечени със заповест или възбрана, вписани по реда на ЦРОЗ, в смисъл, че във връзка с такива заповести посочената разпоредба не поражда в полза на обезпечения кредитор привилегия за предпочитително удовлетворяване преди останалите кредитори.

Предвид изложеното съдът намира, че въззивната жалба е неоснователна и следва да се остави без уважение, а обжалваното е правилно и следва да се потвърди.

Така мотивиран, Апелативен съд-София

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 1203/13.10.2023год., постановено по т.д.№ 868/2023год. по описа на СГС, ТО, VI-състав.

Решението е постановено при участие на Е. Г. Т. –като Синдик на „Агрохолд България“ ЕООД в несъстоятелност.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВКС в едномесечен срок от връчването му на страните, при наличие на основанията по чл. 280, ал.1 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____